

Dr. Lotz Gábor

Életutam: a holtak vizsgálata, az élők szolgálata

A Magyar Orvosi Kamarában először budapesti és országos küldöttként képviseltem kollégáimat, választott tisztségviselőként 2011-től dolgozom, kezdetben mint józsefvárosi választókerületi elnök, majd immár harmadik ciklusban a Budapesti Területi Szervezet titkára. A Semmelweis Egyetem II. Patológiai Intézetének docensként az intézet molekuláris patológiai laboratóriumát vezetem.

1972-ben születtem Budapesten. Az orvosi hivatás gyermekkorom óta életem része, szüleim mindketten orvosok voltak. Nagyszerű emberi és szakmai példájuk nemcsak engem érintett meg, hiszen bátyám is orvos, sőt szintén patológus lett, jelenleg Németországban dolgozik. Gyerekkoromban édesanyám szülőfalujába költöztünk és szüleim fővárosi szakrendelői és kórházi szakorvosból községi körzeti orvossá illetve üzemorvossá lettek. Az általános iskola után a gimnázium első két évét a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban végeztem majd 16 évesen kerültem vissza Budapestre, ekkor a szentendrei Ferences Gimnáziumba jártam, ott érettségiztem. 1990-től a SOTE Általános Orvostudományi Karát végeztem, majd 1997-től PhD ösztöndíjas illetve 2001-től a II. Patológiai Intézetben szakorvosjelölt voltam. A 2004-ben megszerzett PhD fokozat és szakvizsga óta is itt dolgozom, jelenleg egyetemi docensi státuszban.

A patológia mellett molekuláris genetikai diagnosztika szakvizsgám is van, szűkebb szakterületem az in situ hibridizáció alapú DNS/RNS diagnosztika. Az egyetemen a magyar és angol nyelvű patológia képzésben rendszeresen tartok gyakorlatokat illetve tantermi előadásokat a harmadéves hallgatóknak. Tudományos diákkörös és PhD hallgatók témavezetője vagyok. Kutatócsoportommal tudományos együttműködést tartunk fenn külföldi egyetemekkel, így a freiburgi, heidelbergi, bonni és padovai patológiai intézetekkel, melynek keretében többször voltam külföldi tanulmányúton is.

Kamarai tevékenységem mellett a Semmelweis Egyetem Közalkalmazotti Tanácsának alelnöke, illetve az Általános Orvostudományi Kar Kari Tanácsában a Közalkalmazotti Tanács által delegált tanácskozási jogú tag vagyok, továbbá az egyetem Állatjóléti Bizottságának tagjaként is dolgozom. A Polgári Orvoskör rendszeres résztvevője vagyok.

Program

Mint a fentiekből látható, családi kapcsolataim, személyes élettapasztalatom révén is tisztában vagyok az orvostársadalom egymástól sokszor távolinak tűnő részeinek szerteágazó problémáival. Támogatom a rezidensek, fiatal kollégák törekvéseit, ugyanakkor megértem és tisztelem az idősebb korosztály véleményét is, és tanulok tőlük. Sajnos a 2011-ben és 2015-ben megfogalmazott gondolataim ma is helytállóak, mert kamaránk vezetése és működése megújulni nem tudott. Tagjaink többsége nem érzi sajátjának a kamarát, viszonzás nélküli sarcot lát a kamarai tagdíjban. Megválasztásom esetén többféle eszközzel változtatnék ezen:

1. Tiszta hang, tiszta kéz: Mindenképp szükséges, hogy a kamarai kommunikációban megtaláljuk orvos és nem orvos diplomás tagjaink felé azt a megfelelő, kollegiális, partneri stílust és attitűdöt amire tagságunk igényt tart. A kamarának új csatonákat is kell nyitni a tagság felé, mert hiába a Facebook-oldal, ha senki sem kattint oda. Tehát először a tagok érdeklődését kell felkeltenünk. Ehhez, marketingben, arculatformálásban, médiamegjelenésben jártas szakértők segítsége mellett az egyes önszerveződő kamarai csoportokkal való szorosabb kapcsolattartás is szükséges. Javaslatot teszek ösztönzőrendszer kidolgozására a kamarai életben aktívan résztvevő tagjaink számára. Ennek egyik elemeként egy olyan rendszert kezdeményezek, melyben pontokat lehet gyűjteni az elektronikus kamarai hírlevél / nyomtatott újság elolvasásáról történő visszajelzéssel, a kamara által szervezett eseményeken történő részvétellel, illetve a kamarai életben vállalt tisztségekkel, közösségi munkával. Ezen aktív illetve a kamarai életet figyelemmel követő tagjaink lehetőséget kapnak megszerzett pontjaikkal arányosan tagdíjuk

csökkentésére (ennek mértékét természetesen a kamara gazdasági egyensúlyának fenntarthatóságát figyelembe véve kell meghatároznunk). A tagdíjcsökkentés lehetősége remélhetőleg a mostaninál jóval több kollégánk figyelmét irányítja majd közös dolgainkra. A ránk figyelőket pedig transzparens működés várja, többek között a kamarai kft-k gazdálkodásának átláthatóvá tételével, jelentős döntések előtti széleskörű tájékoztatással és véleményformálás lehetőségével.

2. Érted vagyunk: Fontosnak tartom tagjaink érdekvédelmének szolgálatát, bár az orvosi kamara alapvető feladata nem a klasszikus szakszervezeti típusú érdekvédelem, hanem szakmai, etikai önszabályozás, önkormányzat. Ám tagjaink többsége elvárja, hogy ezügyben is mellettük álljunk, és olyan bérezést sikerüljön végre az egészségügyben elérni, amely az ágazati rangsorban az elsők közé emeli, így ne kényszerüljenek kollégáink társadalmi rangjukhoz méltó megélhetésük biztosításáért az egészségüket is veszélyeztető folyamatos túlmunkára.

3. Mint élesztő a tésztában: A Magyar Orvosi Kamarának aktív, kezdeményező és programadó szerepet kell vállalnia és hallatni hangját az egészségügy szervezésének kérdéseiben is. Így pl. iniciálnunk kell a betegutak, regionális ellátási rendszerek optimalizálását, az alapellátás megerősítését, figyelemmel kísérni és támogatni az Egészséges Budapest Program szakmailag és társadalmilag legmegfelelőbb megvalósítását. Erkölcsi kötelességünk tenni nemcsak betegeink gyógyulásáért, hanem a betegségek megelőzéséért is, többek között a szakmai minimumfeltételek karbantartása és számonkérése révén. Erősítsük pozícióinkat a képzésekben, tudományos életben is! Támogatni kell tagjaink szakvizsgák megszerzéséhez és megtartásához szükséges tanfolyamokon történő részvételét. A döntéshozók figyelmébe kell ajánlani, hogy a kötelező továbbképzéseket illetve a működési engedélyeket is ellenőrizze a kamara a mostani állami hivatal helyett, mivel a továbbképzések rendszere jelenleg nehezen átlátható, a tanfolyamok igen változó színvonalat képviselnek, amin koordinálói szerepkörben javítani tudunk.

A jelen választás mérföldkő abban a tekintetben, hogy az utóbbi években önszerveződő alapon létrejött kamaránkban az **Újratervezés** csoport, akik példaértékűen képesek voltak a tagság egy eddig inaktív szegmensét bevonni a kamarai életbe. Céljaik tiszteletreméltóak, jól harmonizálnak számos eddigi törekvésünkkel és sok jószándékú, kiváló kolléga tartozik közéjük. Jelentős küldötti támogatást bírnak, azonban elnökjelöltjük személye sajnos megosztó, sokak számára elfogadhatatlan. Ugyancsak jelentős küldötti támogatással bír a kamara eddigi, lényegileg változatlan személyi formában **újrainduló vezetés**e is. Elvitathatatlan, hogy számos tekintetben igyekeztek eleget tenni az orvoskar képviseletének. Azonban ebből a tagság nem sokat látott, a tagság és a vezetés közötti szakadék az elmúlt ciklusban tovább mélyült. Sajnálatosan ez a személyi összetétel szintén megosztó, és továbbra sem garantálja a kamarai élet oly szükséges megújulását.

Számos tagunk és országos küldöttünk számára mindkét fentebbi csoport elnökjelöltje elfogadhatatlan, ezért számomra igen megtisztelő módon **a kamara elnöki tisztjére jelöltek**. Minthogy jó viszonyt ápolok a kamara ezen különböző hátterű és indíttatású csoportjaival, magam azt vallom, hogy a kamara vezetésében **kiegyenlített képviselet**ük, az eltérő érdekek széleskörű megjelenítése szükséges. A kamara élén vállalt munkámmal is ezért szeretnék tenni. A változáshoz az idősebb generáció érdekeit is képviselő **fiatal erő** kell! Az én pecsétszámom nem 32-vel vagy 37-tel kezdődik, hanem 56-tal, mint ahogy a magyar társadalom megtisztulása is 56-tal vette kezdetét. Megválasztásom esetén személyem lenne a garancia arra, hogy nem egyik vagy másik irányzat kizárólagos céljait, hanem az össz-orvostársadalom érdekeit szolgálja a Magyar Orvosi Kamara. Én legalábbis egy ilyen kamaráért dolgozom…

Támogatásukban/támogatásotokban bízva (mert csak együtt megy), üdvözlettel:

Budapest, 2019. november 22.

Dr. Lotz Gábor